

(Från Focus Nepal december 2023)

En av dagarna behövde vi nå en by för att förbereda utdelandet, berättar Raju Adhikari:

Klockan var redan 17 på kvällen. Jag fick åka bakpå en motorcykel och två andra följde med oss på en annan motorcykel.

Vi började åka uppför berget. Vägen var utmanande, på många ställen var vi tvungna att skjuta motorcyklarna.

Mörkret tilltog, och det började regna. Vi kunde knappt se något hus vid vägkanten och vi såg inga människor att fråga om vägen till byn.

Vi frös och vi kunde knappt se var vägen gick, när vi nådde toppen på berget. Vi såg ingen by. Vi var helt vilsna och visste inte vad vi skulle göra. Vi stannade och bad tillsammans. Vi bad att Herren att stoppa regnet och hjälpa oss att hitta en väg tillbaka ner till staden.

Sen började vi köra igen. Det var bara en getstig. Efter ett tag såg vi två hus. Vi tänkte att vi kanske skulle kunna få sova där. Men ingen öppnade när vi knackade på.

Vi for vidare. Efter en stund dök en man upp, med en ficklampa i handen och en filt på ryggen. Vi trodde att det var en ängel. Vi frågade honom om vägen ner till staden. Han sa att vi missat byn vi sökte, den låg på andra sidan av toppen på berget.

Efter ytterligare några timmar var vi tillbaka bland vänner.

Byborna ringde oss sedan för att få veta vad som hänt med oss. De behövde underlagen för att kunna göra i ordning namnlistor för utdelning nästa dag. De gjorde sen i ordning allt själva mycket fint den kvällen och försåg oss med listorna nästa morgon.

Det var en underbar upplevelse. Vi tänkte på att det var många som bad för oss runt om i världen och att Gud alltid finns där för att hjälpa oss, när vi går vilse.

Det är också sant att när vi tappar bort våra liv, är Gud där för att rädda oss.

